No
245

HBR

ISSN 1300587201 45

11 Şubat 1999 Perşembe Fiyatı: 200 Bin Lira KDV dahil

ÖYLE YA DA BÖYLE SANDIK BAŞINA...

Seçimlere iki ay kala ortaya çıkan tablo hiç de iç açıcı değil... Bir tarafta; tartışılan seçim sistemi, kimseyi tatmin etmeyen bir seçim kanunu, üzerine her gün yenileri eklenen "mükerrer seçmen" rezaletleri ve seçim telaşı yüzünden çalışamayan meclisin gölge düşürdüğü bir sandık. Diğer tarafta; olmayan parti içi demokrasileriyle karşımıza aynı isimleri çıkaran, önceki vaatlerinin hiçbirini gerçekleştiremediği halde yeni vaaatlerde bulunmaktan çekinmeyen siyasi partiler... Tüm bunların ortasında da elinde "herşeye rağmen bir oyu" olan bizler... Belki de tüm bunları değiştirebilecek bir oy... Kolay gelsin...

Hürdiyet'in Susan Mehmet Ali'li Çarkıfeleği size huzur dağıtır.
Hergün bir Hürdiyet alın, ohh, kafa dinleyin.

"Herkese bir kazma" kapmanyamız kesinlikle sona ermiştir. Lütfen ısrar ederek telefonlarımızı kilitlemeyin. Biz onları ağaç dikin diye dağıtmıştık be kardeşim, hiç kimlik olarak kullanılır mı?

Memleket Patronlarındır

Hürdiyet

11 Şubat 199 Perşembe

Yayına hazırlayan: **Mehmet ERSOY**

Cumhurbaşkanı Kemirel, Azkök'le yemek yedi

Kemirel dün akşam yemeğini genel yayın yönetmenimiz Ertuğrul Azkök'le yedi. Azkök'le önce mercimek çorbası içen Kemirel, daha sonra kuru fasulye yedi ve en son Azkök'le hoşafını kaşıkladı. Azkök'ün kulaklarının tahta kaşıklardan bile daha biçimli ve derin olduğunu belirten Kemirel, "Sayın Azkök'le yemek yemek büyük bir keyif" dedi ve bunu sık sık tekrarlamak istediğini belirtti. Yönetmenimiz Ertuğrul Azkök, yemekten sonra Avrupa Hastanesi'ne geçerek kulaklarını yıkattı ve devletin ağzına kulağını bu kadar yaklaştırmayı başardığı için rakiplerinin kıskançlıktan çatlayabileceğini ifade etti...

ÜZÜM BUĞUSU HÜZÜNLERİ 1

ERTUĞRUL AZKÖK

Bir tutam sarı saçın, güneşin son ışıklarının altında kristalize olarak avuçlarımdan aşağı dökülüşünü izlerken, parmaklarımdan içime doğru yayılan ipeksi haz darbelerinin sarhoşluğunu yaşıyordum bir yandan. Havanın serinliğine aldırmadan, çiğin nemlendirdiği çimenlere uzanmıştık. Susuyordu. Maviş gözleri evrenin mühürleri gibi hareketsiz, minnacık bedeninden gökyüzüne bakıyordu.

Bense anlatıyordum. Yıllardır mesleğimin hafızama yığdığı özel anıları, devlet sırlarını, elime geçen inanılmaz kriptoların içeriklerini, hassas ve tehlikeli mafya dosyalarını, yatağını yeni bulmuş bir suyun akışı kadar rahat anlatabiliyordum ona. Oysa bunlar kör kuyulara bile fısıldayamayacağım kadar gizli bilgilerdi.

Bir ara üşüyebileceğinden tedirgin olup, kısa eteğinin altına, incecik küçük bacaklarına kaydırdım gözlerimi. Henüz çıkmamış tüylerinin diplerinde en ufak bir ürperti izi yoktu. Buna rağmen elimde olmayarak elledim, öhmm, değdirdim, yani temas ettim. Tanrım! Bacişleri o kadar sağuk ve sertti ki, elim yapışacak sandım bir an. Hemen yerden kaldırıp incitmemeye çalışarak koynuma, paltomun içine soktum onu. Kazık gibi olmuştu zavallıcık. İpek saçlarını göğsüme özenle yayarken carlak bir çocuk sesiyle irkildim **"Babaa, babaa, koş, çabuk gel"** diye bağırıyordu. Neye uğradığımı şaşırmıştım.

Birkaç saniye sonra, o esnada evinde konuk olduğum bakan dostum geldi koşarak. Çocuk koynumdaki minik bedeni göstererek bas bas bağırıyordu. **"Bebeğimi çaldı, bebeğimi çaldıı...!"**

Ter içinde kalmıştım. Bakan dostumun yüzü, kibarlıkla şaşkınlık arasında gidip gelen yüzlerce mimiğin istilasına uğramış gibiydi. Toparlanarak bebeği koynumdan çıkarttım ve küçük kıza uzattım. Sıkılarak **"Onu masal anlatmak için almıştım kızım"** dedim. Dilini çıkartarak bana küstahça **"böö"** yaptı ve bebeğini kapıp koşarak uzaklaştı.

Bakan dostum bir süre benim yere bakan gözlerimi süzdükten sonra gülmemeye çalışarak **"Bahçe çok serin Ertuğrul Bey, haydi içeri girelim artık, birazdan başkan da gelecek"** dedi. Koluma girdi ve sürüklenen ayaklarımı giriş kapısına yöneltti.

İşte bir gazetecinin yürek pusulası. Bazen bir zavallı Sibel Cam'ın kuş sekişi zerafetine, bazen bir cansız bebeğin sırdaşlığına yönelir. Sarsıcı ülke gerçeklerinin içinden bazen bir Ertuğrul sızar, sentetik bir saç telinde bile, varoluşun bıngıldak ürpertisine akar.

RENLER

SERDAR TURBUT

SATIR SATIR BEN

Hava bir bıçak kadar keskin ve çeliğin mavisi kadar soğuktu. Çarli ve ben hiç konuşmaksızın ve birbirimize bakmaksızın, teknenin Manhattan'a yaklaşan hırıltılı gövdesinde uçları kırılmış yelken direkleri gibi hareketsiz duruyorduk.

Birden!

Ihh! Tuhaf oluyorum. Yapma Çarli, pardon hanım. Allah kahretsin!...

Olamaz, tam öykünün en heyecanlı yerini yazarken karım geldi ve şap diye kulağımdan öptü gitti. Yahu başka zaman olsa para versem bunu yapmaz. Tam dalmışım çalışıyorum ya, şeytan dürttü işte. Git zavallı kocanın bütün ilhamını vantuzla gel dedi. Hep böyle yapar zaten. O bir, genel yayın yönetmenim iki. Biri yazarken bozar, biri yazdıktan sonra... Üzerimde uygulanan tam anlamıyla iki turlu kölelik sistemi. Ama yeter artık, daha fazla çekemiyeceğim. Ve tam şu esnada karımı öldürmeye karar verdim. (Bu kez ciddiyim.)

Bu kez kararımı ertelememek için çok seri davrandım ve mutfaktan satırı kaparak evin içinde onu aramaya başladım. Evet, bu kez gözüm dönmüştü. Kapı virajını hızla aldığım bir odada karşıma çıkmasıyla birlikte satırla küstah suratını lime lime etmem bir oldu.

Artık nasıl parçaladıysam, elim kanlar içinde kalmıştı ve dirseğimden yere akıyordu. İşte şiddetin asıl destanı bu diye düşündüm. Nihayet şiddeti kalemimle işlemek yerine satırımla birini doğramak suretiyle icra edebilmiştim.

"Ayy, ne yaptın sen Serdarrr?"

Bu çığlığı duymamla, dibi çürük ağaç gibi yere yıkılmam bir oldu. Bu, bu karımın sesiydi. Başımda dikilmiş dehşet içinde bana bakıyordu.

"Ne yaptın benim resmime manyak" dedi, **"Bak çerçevenin camları kolunu çok fena kesmiş"**

Bayılırken onun bu odada asılı kocaman bir vesikalık resmi olduğunu anımsadım.

İlk yardımdan dönerken konuyu izah etme çırpınışlarımın zavallılığı, tekrar ertelenmiş bir cinayetin mahsunluğuyla birlikte beni ezme yarışına girmişlerdi. Kolum acıyordu ve acilen karıma bu olayı unutturacak pahalı bir hediye almam gerekiyordu.

Ve ağlayarak bu yazıyı yazmam...

GÜZEL TOMBALACI TUTUKLANDI.

Berrak Tut (28) mesleğinin güzel günlerindeyken...

Dolandırıcılık şubesinin uzun süredir peşinde olduğu sahtekar tombalacı **Berrak Tut** sonunda yakalandı. Parasını ödedikleri halde Berrak'ın torbasından asla taş çekemediklerini ifade eden şikayetçiler **"her defasında torbadan üç beş tel çekebiliyorduk ancak, bu yüzden az çekmedik"** dediler. Berrak Tut ise **"Benim torbamdan yalnızca kadayıf çekilişi yapılırdı. Onu da avuç avuç bitirdiler. Doğayı da böyle tüketiyorlar işte"** demekle yetindi.

Hürdiyet HA. İST

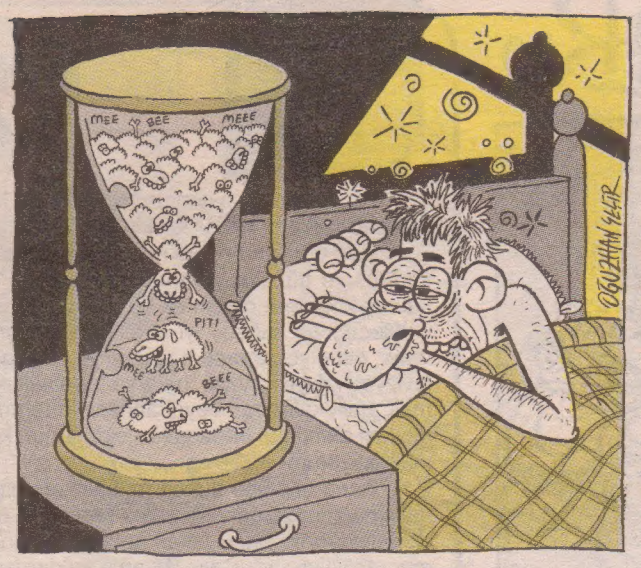

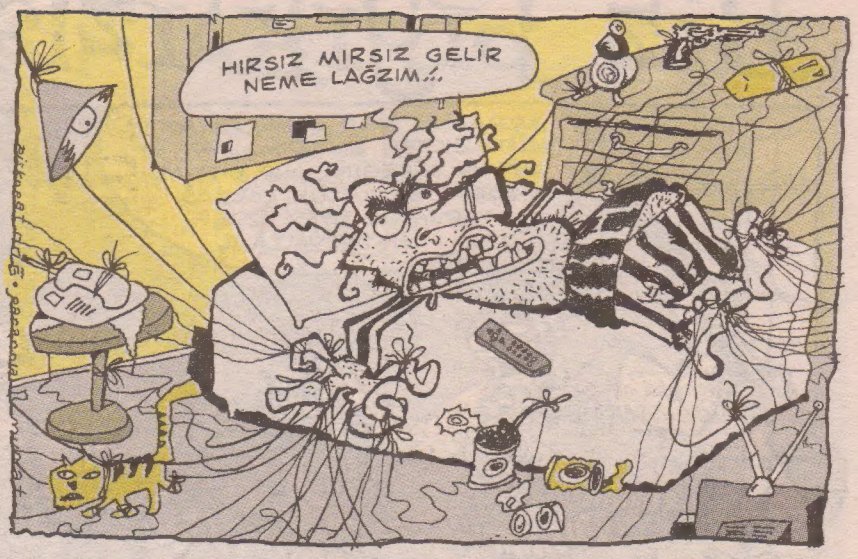

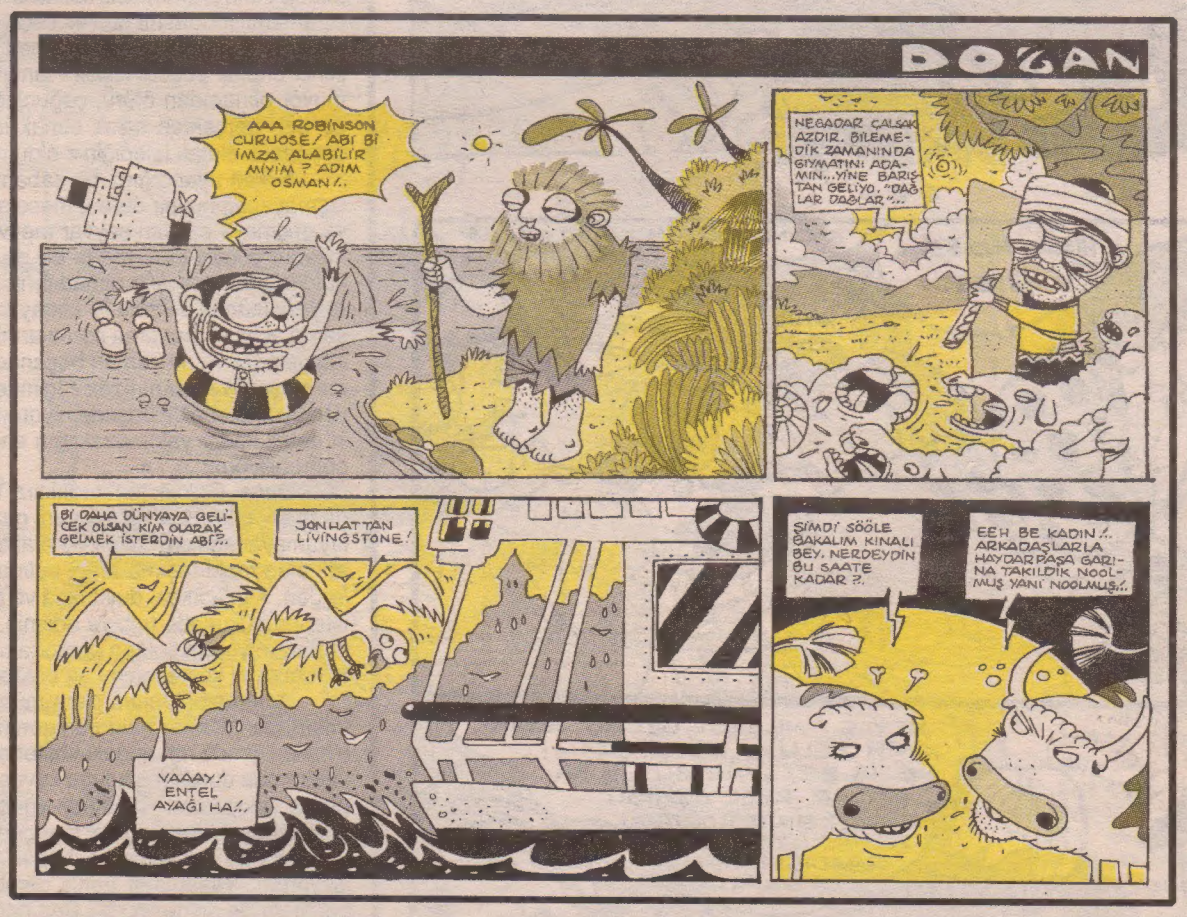

HASİN

Siyaset Meydanı... Konu: Osmanlı'nın 700. yılı... Geyik, öyle büyüdü, böyle küçüldü derken Osmanlıda eğitim... İnce bir tsss... Yok efendim medrese, üniversite dengiydi, değildi... En güzel tesbit ismari CEM'in (Türkiye'nin Geri Kalmışlık Tarihi.) kitabından. Son dönem için Anadolu'daki yabancı okul sayısı: (Amerikan-İngiliz-Fransız.) eğitim veren Medrese sayısından fazla. Sanki Osmanlının Anadolusu değil. Mandacı zekanın nerden geldiğine uyanıyor muyuz?..

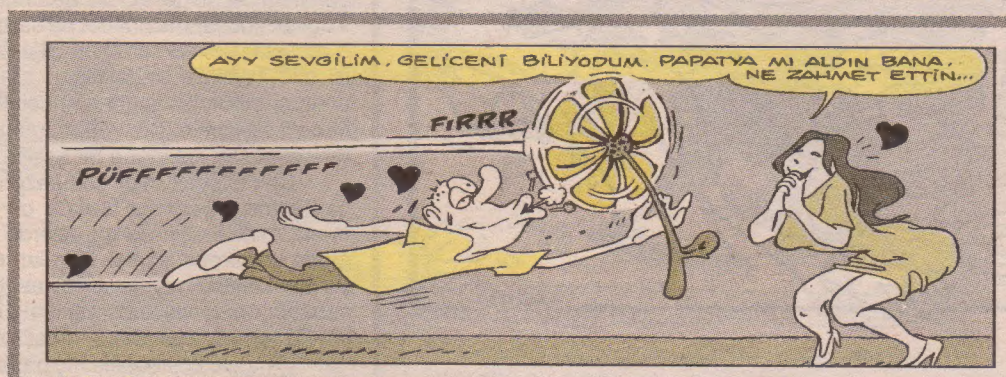

Önemli not: HBR Maymun ve Şebek dergilerini satış noktalarında bulamadığınızda bizi haberdar etmeyi unutmayın.

Akşamsefası

Biz bıyıksızlar

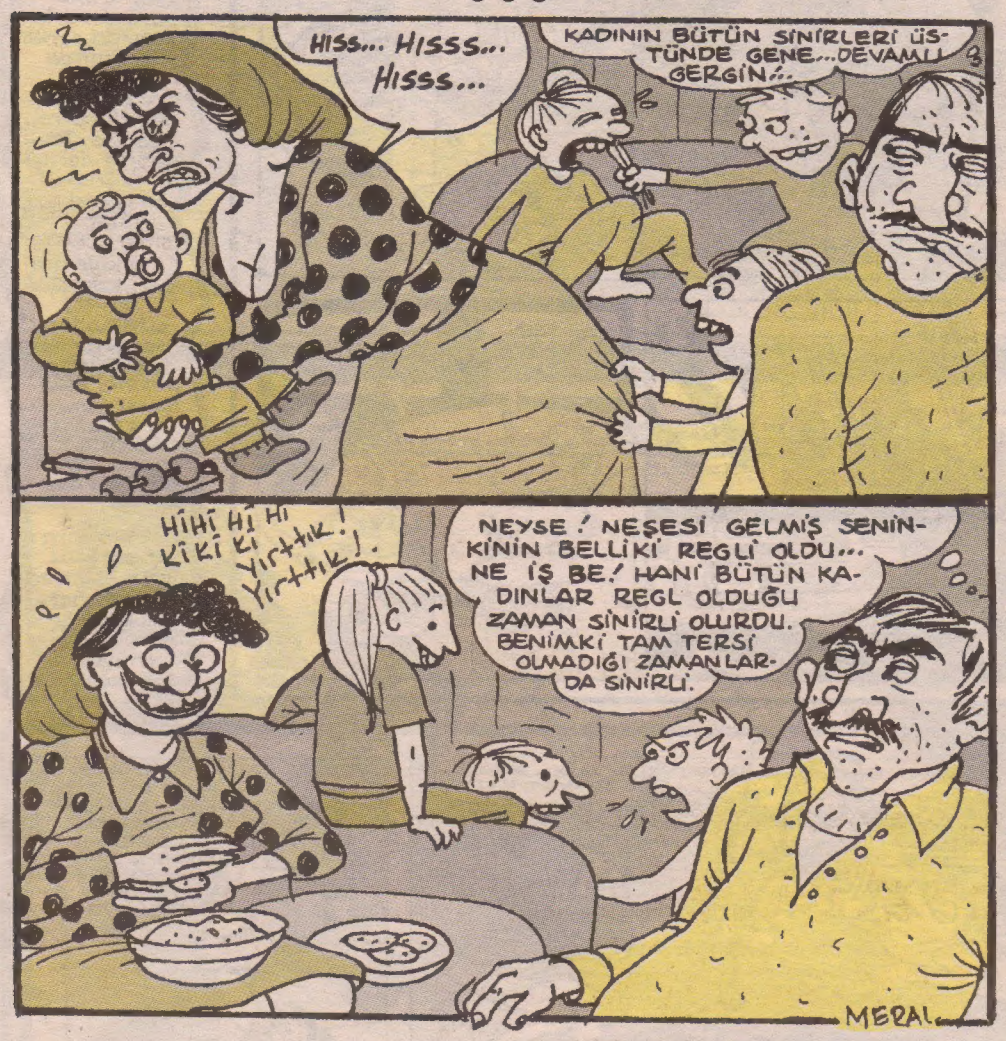

CEYHUN

Osman Şayan - Ramize Erer

AYŞE ÖNAL

RUHUMDAKİ KÖSTEBEK

İçimi ele geçirmiş o korkunç köstebeğe karşı elimden hiçbir şey gelmiyor. Sözcük anlamı kadar keskin bir çaresizlik içindeyim.

Ben de Banu Alkan'ı Okan Bayülgen şovda izlerken mutlu olmak istiyorum. Ve güneşin siyahı bronz tuttuğu ıslak bedenlerin üstünde minicik kalmış bikinilere özenmek ve istisnasız her erkeğin sadece sevişmek isteyebileceği ve sadece iyi erkeklerle sevişmekten hoşlanan kadınlardan olmayı, olamıyorsam da hayal etmeyi istiyorum. Ben de Banu Alkan, tele-televizyon izleyicisi yaşlı "hala"ya "sen halk kalacaksın" dediğinde öfkelenmemek, halk kalmanın beyni annesinin rahminde kalmış bir cilalanmış Afrodit heykeli olmaktan daha vakur olduğunun kocaman bir yalan olduğuna inanmak istiyorum.

Banu ekolüne bunca muhalifken, hiçbir sekizinci sınıf pavyon personelinin yahut yamandığı erkek serveti ile üst sınıfa iltihak etmiş hanımefendi taslaklarının Banu Alkan aptallığı üstüne inşaa ettikleri kabarmaya aldırmamak istiyorum. Banu Alkan'a saldırmanın bir nevi kendini yükseltmekle eş anlamlı modasını bilerek seçmek istiyorum. Banu Alkan'ın ne önemi var. Avuç avuç izleyenlerinden olmak istiyorum. Salak olmak istiyorum. Ülkenin ikinci önemli beşbin kişisini tanıyorluğumu sıkı kişisel menfaate dönüştürmüyor olmamdan ötürü, çoğunluğun normlarına göre salak kabul edilsem de ben gerçekten salak olmak istiyorum. Hiç bu kadar yürekten algısız, duygusuz olmak istediğiniz oldu mu?

Erken uyandığınz bir sabahta size ait olmayan ve belki de hiç karşılaşmayacağınız bir derde, mesela kocaman ağır arabasıyla karşıdan karşıya geçmeye çalışan seyyar meyve satıcısının neden çok çocuk yaptığına, mevcut çocuklarına arada bir de olsa artık yeryüzünün reddettiği Mc Donald hamburgeri alıp almadığına kafa yorar mısınız? Önce ülkenizde sonra yeryüzünde mesela işi olmayan, iş bulup parası olmayan milyonlarca insanın açlık ve barınma sorunlarını dert eder misiniz? Karşı kapıdaki ailenin kavgalarını ve ne zaman boşanacaklarını izlemek yerine, ülkenin politikası mı meşguliyet alanınızdır? İçimde mevcut olduğundan hiç kuşkum kalmayan bu köstebekle başedemiyorum. Onu yenemiyorum. Mutlulukla aramdaki nefes kadar yakın uzaklığın engelinin ruhumu ele geçirmiş olması olduğunu biliyorum.

Bana Gölcük'ten aralıksız mektuplar yazan yüzünü görmediğim o genç çocuğun sevdiği işe yani gazeteciliğe başlama şansı yakalayıp yakalayamayacağından bana ne alaka! Yahut sağnak yağmurda felaketin diğer adı olan toplu taşıma aracı bulmak, binmek ve inmek gibi muhtelif ezilmelerden. Algıladıkça, duydukça ve gördükçe güçleşiyor dünya. Oysa bizden istenen sukunetle terbiye edilmiş ruhlarımızın eşsiz itaati... Neden yakamı kurtaramıyorum çoktan demode olmuş bu hak, özgürlük, adalet, denklik gibi ruhumun köstebeğine ait bölücü, kışkırtıcı fikirlerden.

Adam gibi toplum olma mücadelesi geçirmiş, geçirdiği süreci film kayıtlarından dünyaya aktaranların hikayelerinden neden etkileniyorum? O filmi izlediğimde ruhumdaki köstebek neden kabarıyor. Ve bütün nefes kadar yakınımda duran mutluluğa kavuşma arzuma rağmen uzaklığa sonsuz çizgisine çekiyorum. Ruhumun yönetemediğim alanlarında gemi azıya almış atlar gibi şahlanan adalet inancımı yok etmenin bir yolunu bulmalıyım. Sabun köpüğü imitasyon hayatların peşine takılıp bir gölge gibi sessiz olmak istiyorum. Yaşamamı geniş çemberlerin üstünde bir çadır gibi gerip, acı çekmem ille de gerek mi? Ben normal biri olmak istiyorum. Sibel Can'ın telli duvaklı boşanmasını dolma sararken cep telefonu ile arkaşına anlatan biri mesela. Dolma sararken ülkemdeki savaş hakkında çözüm aramak akıl işi mi? Tencere ve tavaların arasında, aspilatörü açmayı her defasında unutup, bütün bir apartmanı çocukluktan aşina yemek kokuları ile kuşatan beceriksizliğimle ülke yerine, günlük dertlerin biraz da zevk getiren mükerrer sohbetleri çok daha münasip değil mi?

Çok okuyan değil çok gezen bilir ama ben çok okumuşluğumdan doğan bilmemi yazımla tam da bu satırda paylaşmazsam kahrolurum. Osmanlı Aristokrasisi'ne ait evlerde mutfaklar ana oturma bölümlerinin uzağında yapılırmış, yemek kokuları rahatsız etmesin diye... Oysa Anadolu'da yemek kokusu hayatın bir töresi gibidir ve çocuklar çoğunlukla kahvaltıya sabahın erken vaktinde yapılmış gözleme ve böreklerin kokusu ile uyanırlar. Benim çocukluğumun rahatsızlık değil, en nostaljik keyiflerinden biridir.

İçimdeki köstebekle hiç başedemeyeceğimin yazı içindeki ispatını da, bigisayar tuşlarına hakim olmayıp, yerli yersiz halk tipi törelere bağlılığımı yazarak gösterdim. Neden ülkemdeki diğer bütün insanlar gibi normal olamıyorum? Bernard Luis bir sözcük dilinizde yoksa ve onu başka bir dilden almışsanız o sizin ırkınıza ait bir kavram değildir, diyor. Normal bize Avrupa dillerinden, (dil bilimci değilim ama sanıyorum İngilizce'den) gelmiş. Yani normal olamıyorluğumdan sorumlu olan sadece içimdeki menhus köstebek değil, biraz da ırkımın dili olsa gerek. Beni avutan tek bahane bu minicik ayrıntı...

Bu yazıya ruhumdaki köstebeği gün ışığına çıkarırım, çıkaramasam da denetim altına alırım tahminiyle başlamıştım. Ne yazık ki köstebek yazımı da ele geçirdi. Anlaşılıyor ki ülkenin resmi normları ile biçimlemeyi beceremediğim ruhumla, ülkemin resmi normları ile şekil almış bedenimin eşgüdümünü sağlayamayacağım.

Ve ben salak ruhlu kurnaz çoğunlukla salak görüntülü acılı ruhumu barıştıramayacağım. Ruhumdaki köstebeğe itaat etmeye devam etmekten başka bir çare galiba yok.

Akşamsefası

O KIZDAN TIRSILIR

- Yatak odası duvarında çerçeveli "Home Sweet Home" yazısının yanında "Him Sweet Him" yazısı da varsa...
- Kapısının zili "Ohh... Oh... Oh... Oooooh" diye çalıyosa...
- Sevgililer gününde hepsiyle birden grup yapmayı planlıyosa...
- Maç spikeri sevgilisiyle sevişmeye anlattırarak takılıyosa...
- Erken boşalan partnerini "Bazan saniyeler bir ömür gibi uzun gelir bana inan" diye teselli ediyosa...
- Yatak odasının duvarında haftanın en başarılı personelinin resmi varsa...

O AŞK İPTAL

- Başbaşa olduğunuz evde tuvalete girdiğinde kapıyı kilitliyosa...
- Burnunun sümkürdüğü mendilin içine bakıyosa...
- Kıza çiçek olarak hep Siklamen götürüyosan...
- Kız, yükseklik korkusu yüzünden şişme yatakta sevişemiyosa...
- Sizi bi çöpçatanlık bürosu bi araya getirdiyse...
- Sevgililer gününde bi kilo yürek bi büyük rakı verirsen...

AAA'R KONUŞURUM.

- O ŞİMDİ OSCAR.
- NE SANSÜR NE BEN SÖYLİYİM.
- ZERZEVAT TÜR REİNKARNASYON
- ALKAHOL DİNGİLDEKLERİ..
- VİSKİ ME SODA İSTEMEM..
- SAFRODİ TEHLİKEDE GELİK BLEK
- ŞENLE EVLİ GİBİYİM LİV TAYLOR
- PAMUKLUDA KIRMIZI MODASI..
- OKU LOLİTALARA GİLDİRMA..

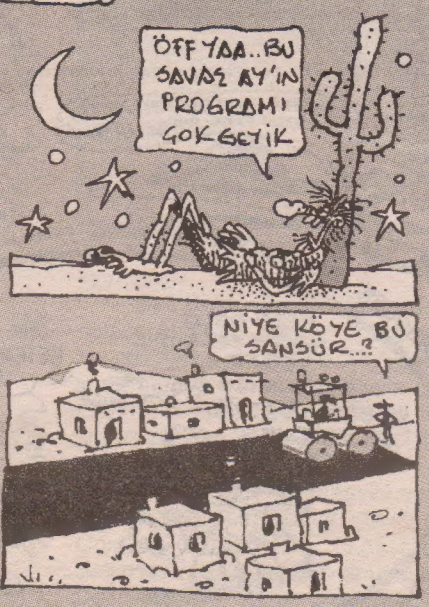

girdiğinde kapıyı kilitliyosa...
- Burnunun sümkürdüğü mendilin içine bakıyosa...
- Kıza çiçek olarak hep Siklamen götürüyosan...
- Kız, yükseklik korkusu yüzünden şişme yatakta sevişemiyosa...
- Sizi bi çöpçatanlık bürosu bi araya getirdiyse...
- Sevgililer gününde bi kilo yürek bi büyük rakı verirsen...

TİK GİBİ TİRİPLER

- Yerden göğe kadar haklısın yağmur, siyaset Sağ'ın öldürür- Sol'un süründürür anladık, tamam Zorro A'dan Z'ye öğrendiğin bu işi, tatmin oldu mu Emmanuel, yaptığını beğendin mi Hitler, cinayeti gördün mü Ray Charles, sana soran oldu mu Aynştayn, işmi yani şindi bu yaptığın Bill Gates, sana da aynı şeyleri yeniden yaşıyo gibi oluyo mu hayatım... Hayatıım.

ENTERESANDIR

- Ay'a ilk AYAK basanın soyadı "ARMstrong" (KOLu kuvvetli")

SEN BANAA
- Hafıza kaybının resmini yapabilir misin?

TAKOZ GİBİ LAF

(Sevgililer günüadına)
- Rumbada rumba rumba kalplere vur bir zımba...

HANEDAN

- Kral 220 Volt
- Sultan 7 UP.
- Düşes Mars
- Prens II. Tabak (Şişman Prens)
- Kont Tır Gerilla

Maymun Akşamsefası

CANINIZ CEHENNEME

C A N B A Y

h a l f t o n k e r i z

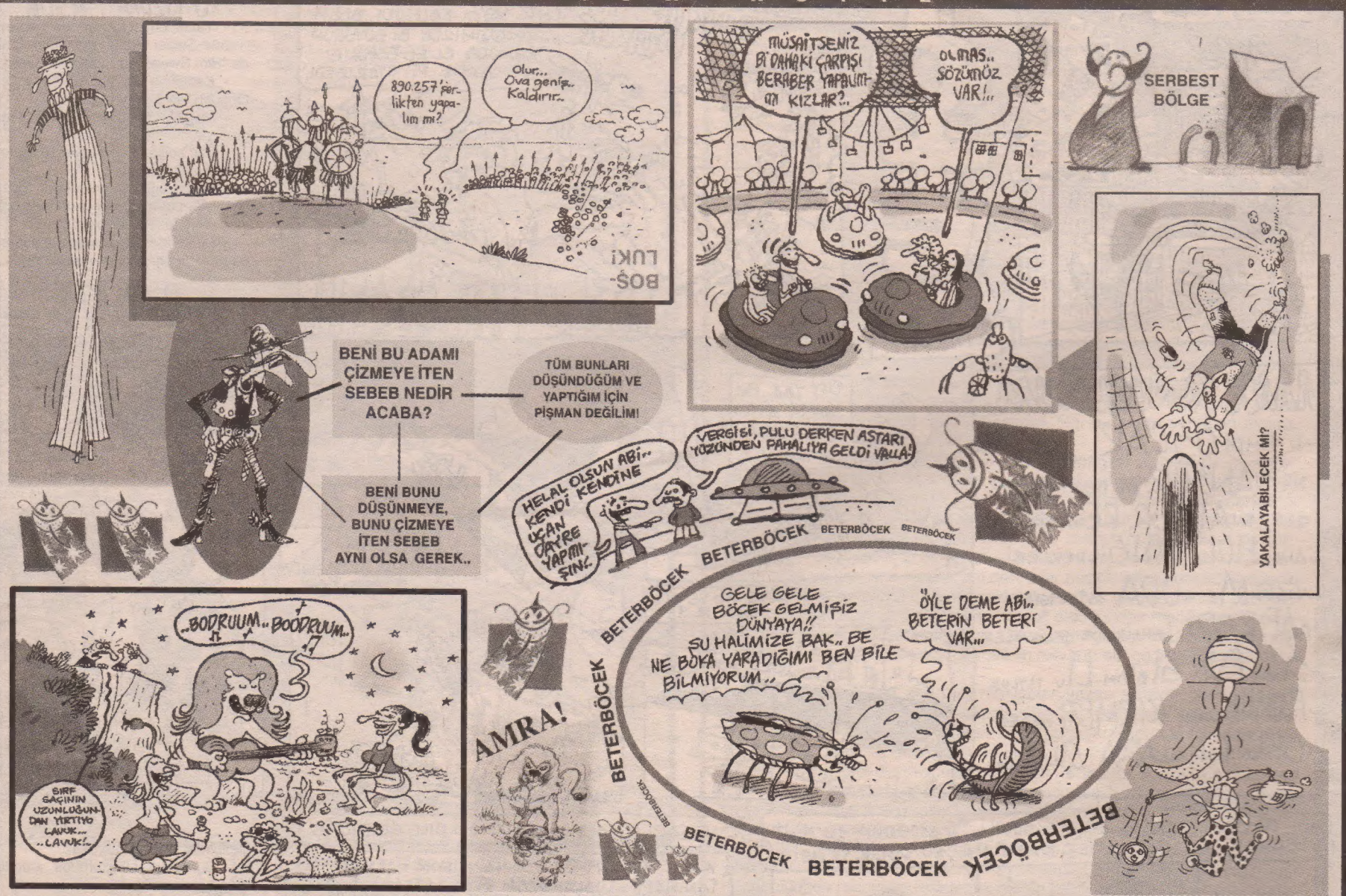

can_bay@hotmail.com

ŞANVER AYAKTA

Enine boyuna mevzular, geyik meyik, stand up, kabare, felsefe, güzellik.

BOYA BADANADAN ANLARIM ANLAMASINA DA...

(Evde boya badana işleri var... Usta geliyo hergün; giderken fırçasını, kovasını, spatulasını bize emanet edip kaçıyo... Hoş, bi ki deneme hareketinde bulunduk... "Anlar mısın bu işlerden?" diye sorarsan "Yes!" diyebilirim sana... O kadaaar!)

USTA- Bilader sen iyce işime balta olmaya başladın ama... Olmadı yani! Vurmuşun yarıklara çekomastiği ama kırık kırık olmuş, çatlatmışın panelleri... Bir bir temizliyez yine vurucaz, hiç yoktan iş! Afedersin bilmiyosan bulaşma!

ŞANVER- Usta dedik başımızın üstüne koyduk, sen de en ufak bi olayımızı çok görüyosun ama ya! Nolmuş çatlattıysak paneli, ev benim diil mi kardeşim ister çatlatırım ister patlatırım. Yapmıycaksan adam gibi konuş, bööle bööle yapamıycam ben bu badana boya işini de al paranı git, hayret bir olay yaaa! Paramızla rezil oluyoruz yani!

ÇARKIFELEK Mİ? TURNİKE Mİ? KOLAY BE BABA!

(Minibüste arka beşli paso bizim çocuklar. Mevzu yarışmalara katılmak için telefon muhabbeti. Herkesin elinde cepler bi taraftan Şanver'in geyiğine fikslenilmiş, bi taraftan da diller dışarda tuş basılıyo... Hadi bakalım, hayırlı işler bol güneşler!)

ŞANVER- Patron, senin cep uluslararasına kapalı galiba, ondan düşmüyo numara... Bak son kez izah ediyorum iyi dinle, #23 diyosun * +0090 diyip türksel mi telsim mi hangisiyse numaranı yazıyosun artı yine #23 diyip yarışmanın numarasını çeviriyosun pat çıkıyo karşına... İstediği kadar dolu olsun hatlar, istediği kadar meşgul versin uluslararasından düşüyo diyorum sana... Al o zaman yemin ediyorum yaa, Almanya'da okuyan elektronikçi bi çocuk bulmuş bu hileyi... Git allanı seversen sana yalan borcum mu var benim!

KEK- Ulan bi abartı fatura gelsin sana ödetmeyen şerefsiz evladı, çeviriyorum olum ben bu numarayı... Kaçarı yok!

SU ARITMA CİHAZI SATIYORUZ DA...

(Takımlar çekilmiş, üst baş faça durumları... Kanki var bizim Gültekin onlan işe başlıyalım dedik. Elimizde "Bareflex" Su Arıtma Cihazları, patron kılıklı bi herif brifing veriyo. Tanıtım manıtım, eleman kalitesi, müşteri memnuniyeti felan kaptırmış gidiyo herif... Napıcaz, nasıl yapıcaz baba biz bu işleri?)

BAREFLEX BEY- Yeni gelen arkadaşlara junior diye hitap edicem arkadaşlar! Junior'lar halen button durumunda olanlarla ikili gruplar halinde çıkıcaklar. Önce süzgeç tanıtılacak, sonra sudaki bakteri şovumuz ve son olarak da button'lar formları müşteriye tanıtıcak... Bu aşamada sadece dinleyin ve pratiğinizi geliştirin... Ancak ve ancak süzgeç aşamasında söze karışabilirsiniz aksi taktirde off olursunuz... Anlaşıldı? Sorusu olan?

ŞANVER (FISILTIYLA)- Şişşş... Güll! Alo Gültekin! Pıssst! Bişi anlamadım olum bundan ben, biz ikimiz aynı grubuz tamam mı? Yap bi şiyler evladım, ne demek olmaz!

BELKİ BENİM ZEVKİME BU HİTAP EDİYO...

(Gazete bayisiyle gene mi dalaşıyosun be koçum? Ya bırak artık bu tip amatör muhabbetleri, prof takıl koçum prof biraz! Bak bize.... Aştık tabi lan ne yani...)

ŞANVER- Ben bilmem kardeşim o mevzuları, bana hikaye anlatma sabah sabah! Akşamdan televizyonda bu gasteyi alana bedava kaset veriyoruz diyo muydu, demiyo muydu? Eee daha ne? Bunu diil kardeşim konuşturma kötü kötü şimdi beni, Ayhan Aşan'ın kasedini istiyorum ben! Ne demek bize gelmedi? Gazteci diil misin sen? Aha bak şu kadın dergisi de rimel veriyo... Farzet ben bi bayanım sen de bana rimel diye ruj veriyosun... Aynı kapıya çıkmaz mı? O zaman da yapıcan mı aynı öküzlüğü yani? Hişşş, indir o elini kolunu!...

Alper ATALAN

GİDELİM BURDAN

- Hah, sööle ne diycen?
- Gidelim burdan.
- Abi bu herifin hıçkırığı, h, ı, c ve k harflerinden oluşmuyo. Alkolün tesiriyle burnu kızarıp hıçkırmaya başladığında habire "Gidelim burdan" lafı çıkıyo ağzından. Burnunu tıka arkadaşım. Hiç nefes almadan bi bardak su iç geçer.
- Çok iyi be güzelim, bak espirini de yaptın. Hadi şimdi, gidelim burdan.
- Oğlum iyi güzel de, insanlara ayıp oluyo lan. Kaçtır, ordan oraya dolanıp duruyoruz zaten. Hayır, "Nereye gidelim" diye sorduklarında biyer de söölemiyosun.
- Gidelim burdan...
- Hay ebenin yaa.

Bööle bi tane yeni huy edindim ben. Belli bi saatte garson masaya papağan servisi yapıyo sanki, sürekli aynı şeyi yineliyorum; "Gidelim burdan". Gerçekten içimden öyle geliyo ama. Gerçi nereye gidicez, noolucak, ben de bilmiyorum ama oluyo işte. Önce çok çalışmaktan, yaş dönümünden, "alkolün tesiriyle" filan sandım ama diil. Sabahın köründe içimde bir gitme duygusuyla uyanıyorum. Araba kullanırken trafik tıkandığında şehirlerarası otobüslere dalıp ööle mel mel bakarken yakalıyorum kendimi. Gökyüzündeki uçaklara ufuk çizgisinin oralardaki gemilere hatta Aygaz'ın zeplinine...

- Trene baktığın da oluyo mu ööle boş boş.
- Yok, metro inşaatına bakıyorum uzun uzun. Hakkaten büyük çukur açmış adamlar. Ne insan gömülür o çukura biliyo musun.
- Hoyt, sinirlendi bizimkisi.
- Gidelim burdan.

Doğrudürüst hiç uzağa gitmediğimdendir belki. Hiç yurdışına felan çıkmadım ben. Yok ama tam da öyle bişii diil bu. Gezegenin tümünde tur atsam yine çok farketmiycek. TGRT' de uzay yolunun yeni versiyonlarını pür dikkat izlemem bu yüzden olmalı.

- Gidelim burdan lala.
- Ferman sizindir padişahım, lakin bi türlü söylemezsiniz, hangi cenaha gidelim. Mülkümüz içinde domestik bir seyahat mi emredersiniz, yoksa fetih midir arzunuz. Açem mülküne girelim mi?
- Gidelim burdan lala.
- Bi koordinat verin be sultaanım. Hayır, orduyu hümayun mütemadiyen alarm durumunda. Yeniçeriler tedirgin, humbaracıbaşılarla sipahiler ikilem içinde, kimse nereye gidiceemizi bilmiyo.
- Gidelim burdan lala...

Meto kendi kendine tiyatro olayına girmiş, padişah lala diyaloğuynan masaya komiklik yapıyo. Bunlara da miki olduk ha. Benim "gidelim burdan"ımla yatıp kalkıyolar...

- Aman bunlar bir ne komikliklerdir Meto yaa. Nasıl espirilerdir. Sitendap yapılan bi yere gidelim baari, seni de sahneye çıkarırlar belki.
- Olmaz ööle şey, ben padişahın şahsi stendapçısıyım, canı sıkılınca beni çaarttırıyo.
- Yaa oğlum, git sen burdan Meto yaa... Harbi söölüyorum önce sen git. Senin bu espirilerin dar ediyo bana şu nezih ortamı... Döt lalası.

Şaka filan, bunlara da ayıp oluyo hakkaten. Benim böyle gecelerimde, "harbi arkadaşlarım" sıfatıyla peşimden ordan oraya gelip duruyolar. Yok yere sürükleyip duruyorum insanları. Öbür türlüsü daha saçma ama. "Deli Selim hareketi" yaptığımda daha da ayıp oluyo...

Deli Selim, Edirne Çingenesi bir müzisyen. Gırnatacı. Hani şu meşhur Mastika'nın bestecisi. Hatta kasedi bile vardı: "Deli Selim ve Arkadaşları". 1995 yılında öldüğü zaman kendisiyle ilgili bir yazı okumuştum. Netâmeli bir adammış Deli Selim. Mahcup, az sıkılgan bir hali varmış. Bir dost meclisinde otururken aniden sıkılır, bir konuşma filan yapıyosa, nebiliim yemek felan söölediyse, hepsini yarım bırakıp, kimselere haber vermeden dışarı çıktığı gibi bi taksiye atlayıp gidermiş. Gidiş o gidiş. Saatlerce beklerlermiş ki Deli Selim dönsün. Sonradan anlamışlar, bööle bi huyu var Deli Selim'in... Yazıyı okuduğum sırada bu durum çok dikkatimi çekmemişti. Ama sonradan bana bu gitme halleri geldiğinde, yaşamım boyunca okuduğum milyon türlü metnin arasından zınk diye seçip hatırladı beynim. Çok keyifli bişeydi lan. Hop, bırakıp, çıkıp gidiyodun. Gereksiz vedalaşmalar, "kal" diye ısrarlar, katlanmak zorunda olduğun geyikler, sevmediğin müzikler, anlamsız ısrarengiz tartışmalar, fazladan içkiler, kalp kırmamak için izlemek zorunda kaldığım kötü filmler... Bu Deli Selim Hareketi hepsinin çözümü olabilirdi. Önce, bööle dilime vurmaya başladı: "Gidelim burdan... Gidelim burdan..." Sonunda en kralından Deli Selim Hareketi yaptım bi kaç tane. Kendim için bile beklenmedik anlarda pıt diye kalkıp gittim. Ertesi günlerde "İyi geceler dedim duymadınız... O kalabalıkta kaybettim sizi..." gibisinden yalan olduğu çok belli bahaneler uydurdum. Meraklananlar oldu. Hareketin "Deli hareketi" olduğunu sezip bi süre rahat bırakmaya karar verenler oldu. Ama onlar üzerindeki etkisi hiç önemli diildi. Hareket o kadar özgürlük dolu bişeydi ki, hepsine değerdi... Metrelerce dipten suyun yüzüne çıkıp ilk nefesini almak gibi. Bu duyguya alışmaktan korktum. Sonra bunca delirmeye; o kalmaya alışmaların, ayak diremelerin, bi türlü koyamadığım noktaların sonundaki bir patlamanın neden olduğunu düşündüm. İçimdeki şey sonunda büyük bir gürültüyle infilak etmişti işte. Tüm bunları düşünürken, engel olunamaz bir öksürük nöbeti gibi yine o sözcükler ağzımdan çıktı: Gidelim Burdan...

- Bak ne diycem hocam. Sen hiç Çanakkale'ye gittin mi? Gidelim mi burdan oraya. Yoksa sesli harf mi satın almak istersin.
- Gidelim burdan.
- Tamam dur, kızların rakısı bi bitsin, kalkıcaz...
- Espiri yapmayı bırakıp yardım edin Memedali Bey... Gidelim burdan.

İnfilak... Tabi ya, aynen öyle... Gitmem gereken bir çok zamanda gidemedim ben. Kimi zaman O gitsin diye bekledim. Söylenicek son sözleri diyemediğimden yüzüne o türlü bakmayı beceremediğimden. Bazıları hep yaralıydı, bir de ben bırakıp gidemedim. Evvel zamanda gitmişlerden dönüşünün muhteşem olduğunu sanarak dönenler oldu. Zaten bi yere gitmediğimden beni yine bıraktıkları yerde buldular, kapılarımı kitleyip kaçamadım. Onlarca kez atılma durumuna geldiğim bir okulda inatla okudum. Beceremeyip de yenilir gidersem olmazdı. Kimi zaman, batan bir gemiyi en son terketmenin acıklı artistliğine özendim. Fareler önden tüydü, ben kendimi kamarama kitleyip o gemiye öyküler yazdım. Sonunda hayalet gemilerim oldu, ruhları çoktan gitmiş bir kaç tane de cesedim.

- Gidelim burdan lal... Haydaa... Lan kaşla göz arasında resmen gene tüymüş herif yaa. Hepten cins oldu lan bu, yeni yeni huylar çıkarttı salak. "Sıkılıyorum" diyo... Lan sanki biz sıkılmıyoruz... Biz sıkılmıyoruz sanki. Verin şurdan da cebini arayalım. Ama çok saçma yaa. Cidden çok saçma bi hareket...

● "DUP DUP ÇEDENE" geliyo... O bir kitap... Seçme Sıdıkalar, Lakırdılar ve ilk kez okuyacağınız cıgıl öyküler. Pek yakında...

BUYRUN SİZ KAZIN MEZARINIZI

PERKER

Gece yine hepsi çıkmış sokağa. Sokağın bir tek adı var ne yazık ki. İllaki İstiklâl Caddesi. Şişelenip, raylar üzerinde kapakları takılsın diye yürütülen kola şişeleri gibi bir kaç sıra halinde... Aynı o kola şişeleri gibi hızlı bir ritimle kayar gibi; ne de olsa ezberlenmiş ayak hareketleri...

İşte öyle giyinip, bir başkasıyken bir başkası olup, sonra o sokakta hep beraber bir başkasına dönüşmek umuduyla yürüyerek...

Sonra gazına gelinerek bu kurtarılmış bölgenin- ki biraz da kurtarılmış olduğuna inanıp- başka türlü alemlerin uykusuna yatıp kalkar oldular. Bir güzel hatıra akla geldiğinde birbirinin yüzüne bakamaz durumları aşikâr, tek başlarına kendileriyle oynarken birbirlerini buldular. Aynı o kola şişeleri gibi hızlı bir ritmle kayar gibi, ne de olsa ezberlenmiş ayak hareketleri... Sonra hızla vurup kendilerini duvara, bir şişenin duvara çarptığında çıkardığı ses gibi son kullanma tarihlerinin üzerine kustular...

PERKER

pamirp@hotmail.com

PAMİR'İN Y

PAMİR PAPYON Gazetci Yazar - Bir Se

"GİZLİ SALON" VE MEDIUM BLACK JACK TUTKUSU...

Kapıdaki açılan küçük penceresye **Moderate List ID**'lerimizi uzatıyoruz ve sabırla beklerken içimizi o yasak kumar tutkusunun paylaşılmaz günah tadı esir alıyor! Ben... Reklam servisinden dostum **Güzin** ve bizi bu over- doze ihtirasa iten **Doğanay**! Sonu gelmeyen bekleyiş kilidin o masum "tık!" sesiyle sona eriyor... Seküriti'lerden buzmavisi bir tebessüm ve 50 dolarlık potları alacağımız gişeye nazik bir davet... Tanrım, nihayet içeridyeiz!

High limiti 10 bin dolarlık **medium balck jack** masasına oturduğumda kurpiyenin dağıttığı kağıtlara bakarken içimde leylak rengi hisler gıcıklanıyor. Güzin ve Doğanay'ı unuttum bile, şu an tek dileğim blöfe gidebileceğim bir as, hatta uğurlu asım olan maça ası... Nerden kapıldım bu umutsuz aşka bilemiyorum, en son bir ödül töreninde giydiğim smokinimi lekeleyen meyva garnitürüne takılıyor gözlerim... O bordo böğürtlenler elime gelicek olan sinek kızının müjdecisi olabilir mi? Ya o oltu taşı oyma ağızlığıyla ateş arayan güzellikler prensesi bana bir karo kızı yaratabilir mi?... İkinci el için papyonuma dokunarak şans arıyorum... Tanrım, sadece bir as... Küçük bir yardım lütfen! İnan ki hayatım değişecek!...

Kaybedilmiş umutların ucu kaçmış cinfis yudumlarıyla soluğu bir işkembecide alı
yüzen işkembe tane
yülü atmosferin mey
ni unutturuyor. Te
Güzin'le Doğanay 2
leri ellerini tartışırke
lamlara dalıyorum.
kazandırıyor... Ümi
kaldırsanız... Araba
kazanırsak kızımız
bi yardım etseniz..
kendimi aradığım "c
tası, işte; telefonları
lumla yüzyüze geldi
fotoğrafı, işte; pulp u
halüsünatif heyecan
ğü radikal tutum... Ay
yoruz, aynı arsız işta
ruz yaşamın o soluk
Onları, milyonları ke
atarken hissediyoru
etiğinin cesaretlenc
istiyoruz, yalvarıyo
ağlıyoruz... Bundan
cak bir an yok, hep
dağıttığı kağıtlara b
lak rengi hissi var
Bey'in bordo böğürtle
Ali'nin dobrovski d
hosteslerinin oltu taş

İşkembeciden çı
rate List ID'imdeki v
rafıma bakıyorum bi
modern zamanlara.
Barış Abi'lerin aynı
lek'te dönen mahsu
milyara satın alınan
Ve yaşamın "cue po
ha dakikalar kala
isimle Ümit Bey'i ara
Hırsla basıyorum ce
tuşlarına... Tanrım,
Düş... Lütfen düş!

ALPER ATALAN

KARİKAYERLİ

pamirp@hotmail.com

MİR'İN YERİ

Yazar - Bir Sevgi İnsanı

bir işkembecide alıyoruz. Tabakta yüzen işkembe taneleri bana o büyülü atmosferin meyva garnitürlerini unutturuyor. Televizyon açık, Güzin'le Doğanay 20'yle kaybettikleri ellerini tartışırken bir an reklamlara dalıyorum... "**Çarkıfelek kazandırıyor... Ümit Bey birazcık kaldırsanız... Arabamız var ama kazanırsak kızımızı evlendiricez, bi yardım etseniz...**" İşte; yıllardır kendimi aradığım "cue point" noktası, işte; telefonları felç eden toplumla yüzyüze geldiğim anın dijital fotoğrafı, işte; pulp umutsuzlukların halüsünatif heyecanlara dönüştüğü radikal tutum... Aynı şeyi arzuluyoruz, aynı arsız iştahla gömülüyoruz yaşamın o soluk dinamizmine. Onları, milyonları kendi yüreğimde atarken hissediyorum... Milenyum etiğinin cesaretlendirdiği yürekle istiyoruz, yalvarıyoruz, gerekirse ağlıyoruz... Bundan sonra yaşanacak bir an yok, hep o kurpiyenin dağıttığı kağıtlara bakarkenki leylak rengi hissi var artık... Ümit Bey'in bordo böğürtlenleri, Mehmet Ali'nin dobrovski düşleri, sahne hosteslerinin oltu taşı ağızlıkları...

İşkembeciden çıkarken Modarate List ID'imdeki vesikalık fotoğrafıma bakıyorum bir an... Değişen modern zamanlara... Yitip giden Barış Abi'lerin aynı gece Çarkıfelek'te dönen mahsun yüzüne... 10 milyara satın alınan 60 milyona... Ve yaşamın "cue point"inde sabaha dakikalar kala içimdeki taklit isimle Ümit Bey'i arama isteğine... Hırsla basıyorum cep telefonunun tuşlarına... Tanrım, düş... Düş... Düş... Lütfen düş!

ATALAN

REHA İNAN

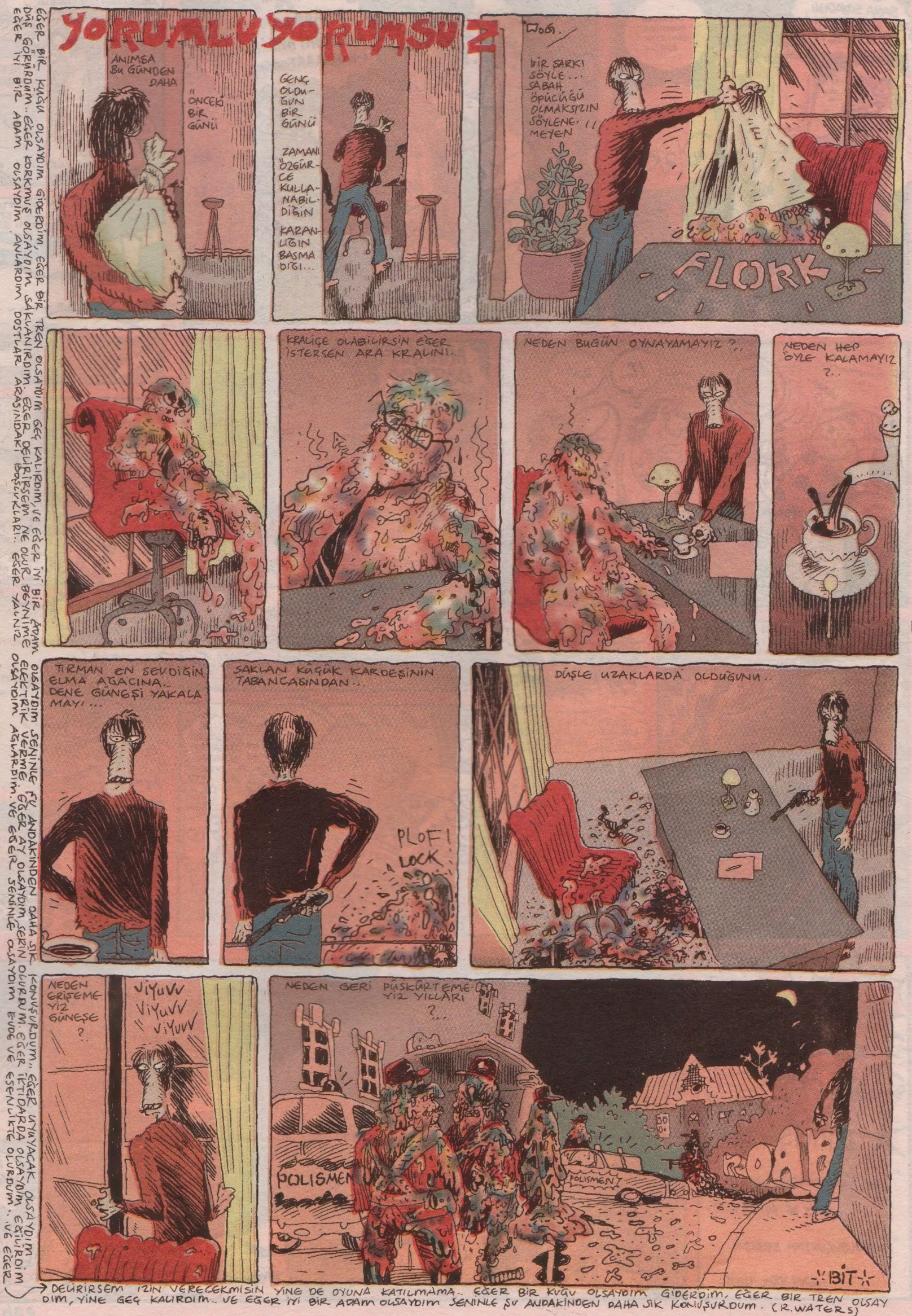

EĞER BİR KUĞU OLSAYDIM GİDERDİM, EĞER BİR TREN OLSAYDIM GEÇ KALIRDIM VE EĞER İYİ BİR ADAM OLSAYDIM SENİNLE ŞU ANDAKİNDEN DAHA ŞIK KONUŞURDUM.. EĞER KORKMUŞ OLSAYDIM SAKLANIRDIM, EĞER DEĞİŞİRSEM NE OLUR BEYNİME ELEKTRİK VERME, EĞER AY OLSAYDIM SERİN OLURDUM. EĞER İKTİDARDA OLSAYDIM EĞİLİRDİM DÜŞ GÖRÜRDÜM.. EĞER İYİ BİR ADAM OLSAYDIM, ANLARDIM DOSTLAR ARASINDAKİ BÖŞLUKLARI.. EĞER YALNIZ OLSAYDIM AĞLARDIM. VE EĞER SENİNLE OLSAYDIM EVDE VE ESENLİKTE OLURDUM.. VE EĞER DEVİRİRSEM İZİN VERECEKMİSİN YİNE DE OYUNA KATILMAMA.. EĞER BİR KUĞU OLSAYDIM GİDERDİM, EĞER BİR TREN OLSAYDIM, YİNE GEÇ KALIRDIM.. VE EĞER İYİ BİR ADAM OLSAYDIM SENİNLE ŞU ANDAKİNDEN DAHA ŞIK KONUŞURDUM. (R.WATERS)

BANA SOYADINI SÖYLİYECEKSİN!.. ..DERHAL!!

.. O ZAMAN İSMİMİDE SÖYLEYİM BARI...

EMRAH ABLAK

...AAAAAAAA AAEH! ÖH! ÖHE! ÖHÜ I-IMH...AAAEOOAAAAA...

ULAN HELAL OLSUN BE! NASIL ARAKLADIN LAN PAMELA ANDERSON'UN DNA'SINI!..

İTTİRME!

GENETİK LABORATU

USTA!.. O TARAFTAN GİTME, HAVA BOŞLUĞU VAR... STRATOSFER ÜZERİNDEN GİT...

KONM...

!?...

Pirelli?..

AAAAAA ÖÖRRGÖ VAAA IIIAA

DİŞ Doktoru

ULAN İKİ SAATTİR KAFAMI SİTTİNİZ CIRCIR... CIRCIR UYUYACAZ HEMŞERİM...!

CIR CIR CIR CIR CIR... CIR CIR CIR CIR

ENNE ERNEĞİ

..TAMAM ABİ BİŞİ'İ YOK. KOMŞUYMUŞ..

♫LALLA LALLA LAALAA♫ MAĞARA NE GÜZELMİŞ DEĞİL Mİ FİKRİYE?..

BÖHÜHUHAA! KAYBOLDUK DİMİ MUHİTTİN?!

ÇAYIR ÇAYIR ÇAYIR

HOMR

MİVAS!..

..ŞARKILARIN, BU KULAKLARIN DUYDUĞU EN GÜZEL ŞEYLERDİ...

BARIŞ MANÇO

CISS CISSS

SEN DE BULAŞIKLARI YIKASAYDIN BE KADIN!..

DİKKAT ET! X IŞINI!..

..HANİ!?

ZIAF!

SAFF...

PRRRR

AŞŞŞŞ! HAVA BUZ GİBİYMİŞ, AMNA KOYIM...

SÜPER KORKU

★ DİRİLİŞ ★

"..ON ÜZERİNDEN ON!.."

-VOYS OF KONETTİKIT-

"...YEDİ BUÇUKTAN SEKİZ!.."

-VAN VEY TİKIT-

..ÖRP...

..HÜÖĞÜRRR...

ÜĞÖĞÜĞOWW

..WHOĞĞÜREE...

ĞĞ...

VZZZZZZZ...

HÜAĞĞĞĞ! WOOOOOOH!.. HAVA!..

eablak@yahoo.com

Şamisefası

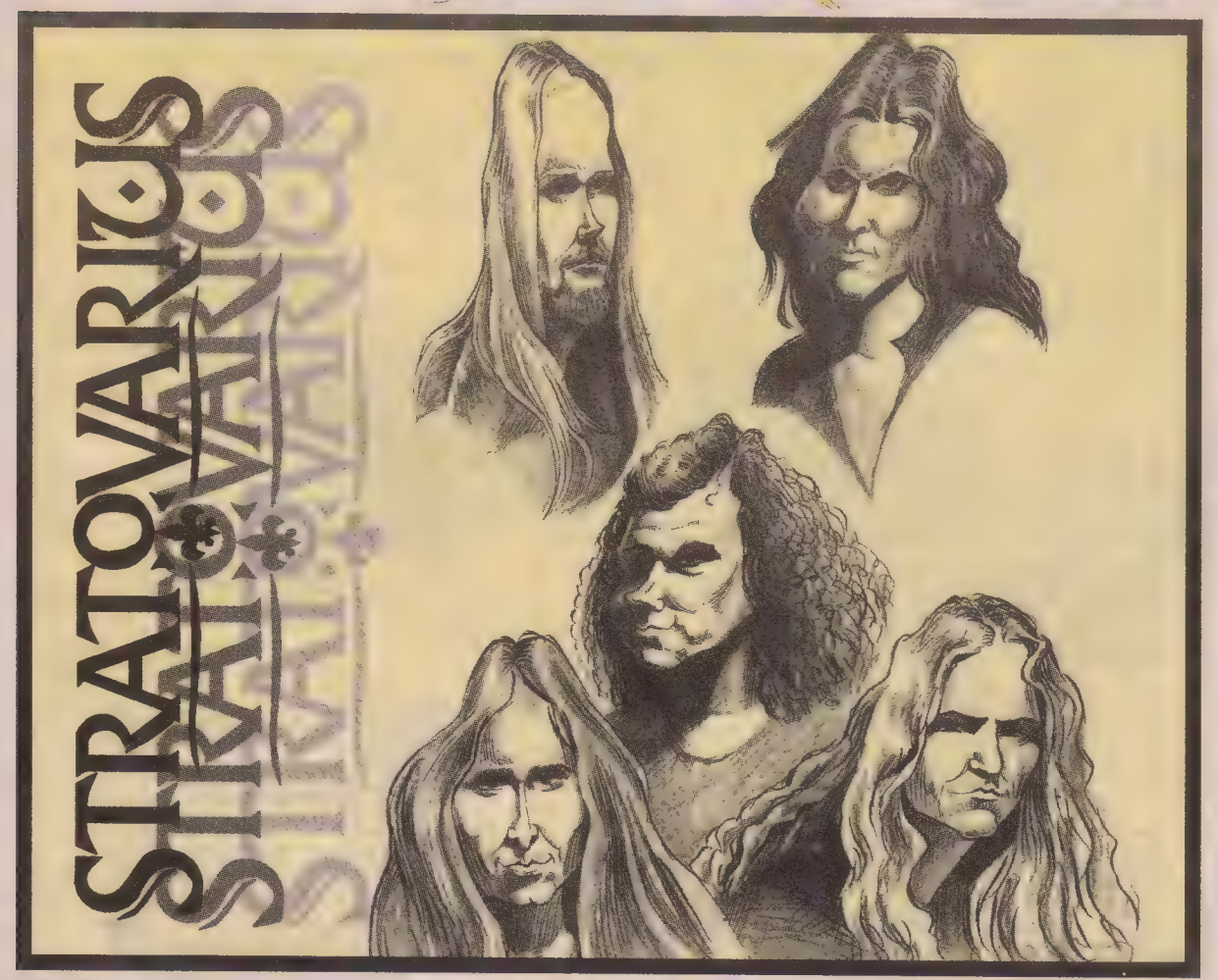

SAÇLARINIZ KEMERİMİ SÜSLEYECEK

YOZ

Bu kadar güçlü mü şu sömürgen Yeni (yetme) Dünya (sızlık) Düzmecesi; yalnızlığımızı bile hükmü altına alacak kadar. Nesinden korkuyoruz ve neden böylesi güce tapan siniklikteyiz. Cenaze törenlerini hınca hınç doldurmaktan öte yapacak bir yetimiz yok mu? Ve niye coşmak, paylaşmak için ölüm törenlerini bekleriz. Nedendir bu korkumuz yaşam törenlerinden ve nedendir her doğumda yüklemlemek minnacık vücutlara ölümlü düşleri ve yaşayamadıklarımızı...

Her gece aşağılanmak için yarış edercesine sarılmak telefonlara. Oysa en ufak bir eleştriyi, aşağılamak diye algılayıp kavga etmek en önemli ögemizken.

Aslında öylesine güçlüyüz ki... Şöyle bir üflesek yıkılıp gidecek denli bitmiş bir sömürücü güruh karşımızda. Ve eşekler gibi biliyoruz ki o guruh, bizim yalakalığımız, yavşaklığımızla bir deve dönüyor. O'nu bir üflesen yıkılacak ama alışmışız bir kere... Sırf bu yüzden bir şey yapamıyor, direnemiyoruz... Cennet de biziz cehennem de aslında. Biz ise cehennem ediyoruz yaşamımızı onların lale devri cennetlerini var etmek üzere.

Yalnız kalmaktan korktuğumuz için bile bile onların şeç dedikleri cehennemi seçtik. Tükettik tükettik en sonunda cıs cıbıldak, kibrit kutusu kadar bir alanda yapayalnız kaldık.

Yıllar önceki bir heavy rock melodisinde
"Şişeler, vitrinler, markalar,
ekranlar seni büyülüyor
Medyanın kuklaları senin
için şarkılar söylüyor
Tatlı bir boşlukta
Günlerin geçiyor
Herşey yolunda dinlediğin masallarda"

diyordu Dr Skull, hem de öz be öz Türkçe sözlerle. Bugün gelinen hazin çürümeyi tam tamına 5 yıl öncesi çıkan albümlerinde, bu sözlerle anlatıyordu... Ve o günlerde belki de bu yakarış; biraz abartılı bile bulunmuştu. Zaman ilerledikçe bu masallara eklenen uyuşturucularla, bir süre sonra "Medya'nın kuklaları" yer değiştirecekti. Yenilenen kuklaların topladığı esirler, yüce efendiye teslim edilecekti.

6 Nisan '94 alaturka liberal iflasın çöküntüsünde imdada yetişen (icat edilen) pop patlaması, rehaveti tatlandırdı. Ama Yeni Dünya Düzeni yalanı gizlenecekti. Küreselleşme adıyla bir masal sunulurken, içine daha çok kapanan bir pop kültürü hücresine hapsediliyorduk.

Birilerinin çete-mafya-aşiret-tarikat uyarıları duyulmazken, bir kaza ile herşey ortaya çıkacaktı. Halkı tabak çanakla uyutanlar bir anda 'çete'yi ilk biz keşfettik' nidalarıyla kendilerine pay biçmeye başladılar.

Zaman geçti bugünlere geldik. Ucuzluk reyting haline getirildi. Şimdilerde gelinen nokta ise bu uyutma, uyuşturmanın sebebi Yeni Dünya Düzeni'nin yalanlarını gizlemek için yapılanlar kâr etmiyor. Çünkü Y.D.D'nin masal düzeni çöktü ve şimdi de o meşhur globelleşme yani Türkçe meali ile küreselleşmeyi önlemek gerekiyordu. Bugünün küreselliği, bu çöküşü görmek demek. İşte bu çöküşün yansıması da düşülen küresel ekonomik kriz... Hayatın her alanını kaplayan bu krizi hissetmememiz mümkün değil. O halde ne yapmak gerekiyor; uyuşturucuyu daha da yüksek dozda vermek lazım. Masalları daha da bollaştırmalı ve sahneye yeni yüzler çıkartıp, kavramları daha da bulandırmalı. Dozu yükseltmekle denekleri öldürmekte söz konusu, o halde medyanın kuklalarını kullanmalı... Medya kendi yarattığı kuklaları kendi eleştriyor gözükerek yeni bir uyuşturucu bulmalı. Böylece dikkatler tehlikeli yerlere kaymamalı.

Çürümenin baş odaklarından bir haber müdürü bir bakıyorsunuz kendi haberlerinde çürümeye dikkat çekiyordu. Sonuçta uyuşturucu isim değiştirilerek gene şırıngalanıyordu. Bir bakıyorduk ki Kanal 6 TV'si sureti haktan gözüküp Türkiye'nin gündemine 3 anakoldan dikkat çekiyordu.

1- Sibel Can'ın boşanması
2- Turnike ve Çarkıfelek rekabeti
3- Neremi Neremi şarkısı ve Afrodit

Bu haberlerle birşeylerin gizlendiğini vurgularken aynı hafta içinde sözkonusu kanal, Hulki Cevizoğlu'nun 'Ceviz Kabuğu' programını 'haber kuşağı' numarasıyla kesmişti. Bunun üzerine de Cevizoğlu, Kanal 6 yönetimini canlı yayında

"Medya'ya meslek ettiği dersi veren Kanal 6 yönetiminin meslek etiğine aykırı bu tutumlarını kınıyorum" diyerek istifasını bildirdi. Biz bu haklı isyanı duyamadık bile... Düşünebiliyor musunuz meslek etiği ahkamları kesen bir TV meslek etiğinin canına okuyordu.

Sözün özü medyanın uyutucuları medya tarafından eleştrilmeye başlandığına göre neler gizleniyor varın siz tahmin edin.

Şimdi 'meslek etiği' ayağı ile sorunun müsebbibleri, kuklalardan şikayetci. İsterseniz medyanın gündemine oturan şu 3 olaya bir bakalım. Birinci bölüm, Sibel Can'ın boşanması... Daha baştan faul bir konu bu; sen kalk haberlerin göbeğine her gün kadını oturttur sonra şikayet et olacak şey değil.

Bir başka konu da **Banu Alkan**'ın **Neresi...** Hele onu eleştiren popoşkoları anlamak mümkün bile değil. Yok efendim "kadında ses yok"muş... Yahu öyle birşey aranıyor muydu ki...Ardından daha bir dizi eleştiri. Neredeyse kadına sürgün ya da hapis cezası verilecek gibi... Yahu kardeşim kadıncağız kendi halinde, ufak bir **Marlyn Monroe** hadisesi yakaladı. Aynı işi yıllar öncesi Marlyn Monroe de detone sesiyle yapmıştı... Aslında çürümenin bütün öğelerinden sorumlu pop yıldızlarının varoluş yöntemlerinin bu karikatürle ayan beyan ortaya çıkması rahatsız edici geliyor. Beste hırsızlığından arakcılığa, mafyalaşmaya, ucuz MTV yöntemlerine, kategori karmaşasına kadar her yanıyla çarpıklığı ayyuka çıkan lahmacun kokulu, İMÇ kafalı müzik sanayimiz için de 'neresi' örneği çok kaliteli bile kalıyor.

Neyse yazımı burada noktalayayım. Haftaya Banu Alkan'ın Türk müzik tarihine yaptığı büyük ve övgüye değer hizmet ile ilgili yazacağım. Kesinlikle mizah filan yapmıyorum. Sayın Banu Alkan farkında değil (belki de) ama tarihsel açıdan çağı değiştirecek bir görev yaptı.

ARTÜLİKA

5 YIL + 31. HAFTA: MOTÖRHEAD ★ AC/DC ★ BLACK SABBATH GELSİN!...

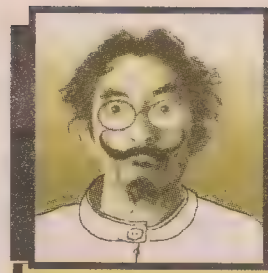

Dalkarılı psikolog - eski futbolcu

HAŞMET ABİ FUTBOL VE...

TELEVOLE'DEN TELESEKRETERE

Televole'de izliyoruz. **Mahsun Kırmızıgül** ve kameralar bi yere gidiyo, orda kendilerini beş altı tane zenci karşılayıp Mahsun'un şarkılarını söylüyolar. Bu olaylar nasıl organize ediliyo; Mahsun'a **"kendi şarkılarını söyleyebilen altı zenci"**nin varlığı nasıl anlatılıyo; kısacası telefonda ne gibi **gerçeküstü** konuşmalar geçiyo... İşte olayların perde arkası...

● (Dııt) Nadide hanım iyi günler. Elimizde biri Galatasaraylı biri Fenerbahçeli iki cüce var. Aralarındaki tatlı rekabeti **"zıplayarak göğüslerinize kafa atma"** boyutuna taşımayı düşünüyoruz. İlgilenirseniz cücelerle birlikte bi yerde buluşalım... Lütfen dekolte giyinin... (Dııt)

● (Dııt) İsmail abi (Türüt), abi biliyosun şimdi **fındık tanıtım grubu** diye bişey çıktı. Özetle abi, sana üç tane göbek bulursak üstünde fındık yer misin... Ne de olsa Karadeniz insanısın... Arzu ettiğin bi göbek varsa kendin de getirebilirsin abi... Lütfen dekolte giyin... (Dııt)

● (Dııt) Ebru'cum yaa, bugün saat dörtte bize bi havuza girip buğulu buğulu bakabilir misin güzelim. Çok acele lazım oldu da... Yalnız **"hastaysan"** önceden bilelim de başka birini ayarlayalım. Bi kaç defa rezalet çıktı da bu yüzden... Kusura bakma böyle konuşuyorum ama mecburiyetten... Hakkaten oluyo böyle şeyler... Lütfen dekolte giyin... (Dııt)

● (Dııt) Eöö...Futbolcu köpeğin sahibiyle mi görüşüyorum acaba... Eöö beyfendi köpeğinizle maç yapmak isteyen bi ünlü olursa ödünç vermeniz mümkün mü diye sorucaktım... İbrahim Erkal sıcak bakıyo da bu olaya... Bi de **İstanbul birinci bölge milletvekili aday adayı** arkadaş var. İkisinden biri olur heralde.... Mümkünse köpeği dekolte giydirin... İyi günler...

● (Dııt) Mustafa biz Televole'den arıyoruz. Abi eşini de alıp sahilde bi dolaşsanıza. Ağır çekim gösterip üstüne müzik döşüycez, malum **Sevgililer Günü**... Yalnız eşin dekolte giyinsin abi... Öptüm..

● (Dııt) Okan'cım meraba... Gözleri görmeyen bi genç var da... Düşündük ki kendisine yardım etmek yahut ne bileyim Galatasaray forması vermek istersin... Onun için arıyoruz. Olmaz dersen Beşiktaşlı Ertuğrul'u arıycaz ona göre... Lütfen dekolte giyin güzelim... Görüşürüz...

2000 YILINDAN HABERLER

● Mustafa Denizli yaptığı basın toplantısında Sergen'i milli takıma almasındaki amacın Sergen'e **"hazır ol"** mesajı vermek olduğunu söyledi. Denizli ayrıca Hami'yi de **"Yurtdışındasın ama seni unutmadık"** mesajı vermek amacıyla milli takıma davet ettiğini açıkladı. Denizli Oğuz için **"kıymetini biliyoruz"** mesajını vermek istediğini; ikinci ligden bir futbolcuyu milli takıma çağırarak da gençlere **"milli takımın kapısı gençlere açık"** mesajı verdiğini sözlerine ekledi. Basın mensuplarının **"Mesaj vermek için niye takım kuruyosunuz, bunları telefonda söylesenize"** demesi üzerine Denizli "Hadi yaa..." dedi...

● **Hollywood'dan müthiş teklif...** Ekranların uzun soluklu spor programı Maraton'a Hollywood'dan teklif geldi. Şansal Büyüka ve Erman Toroğlu'na, üç saat süren ve tamamı anlamsız diyaloglardan oluşan **Joe Black** filminin **ikincisinde** Antoni Hopkins ve Bred Pitt'in rolleri teklif edildi. Filmin devamının daha uzun sürmesi ve daha anlamsız diyaloglardan oluşması bekleniyor.

Osman ŞAYAN

Cam kırıkları.....

HAKAN ÇELİK

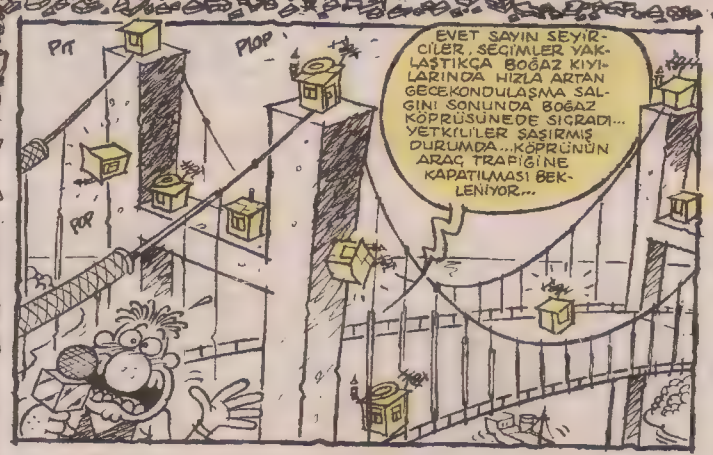

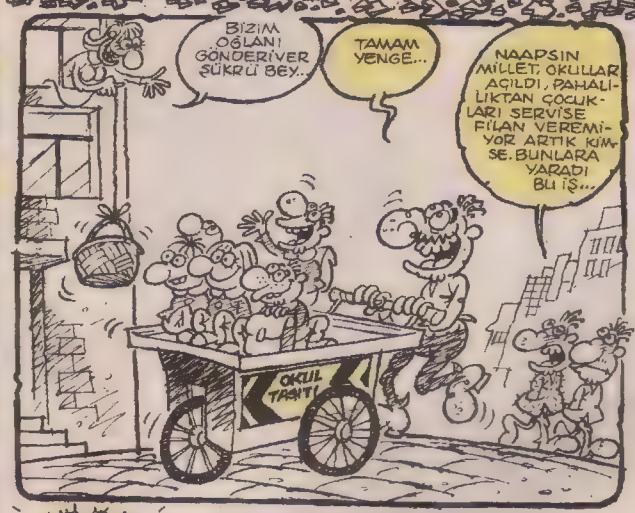

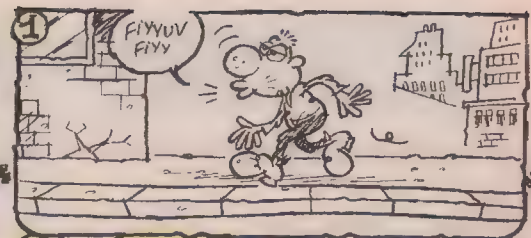

Raka Raka Rak

Uğur Durak

Maymun

ÖRÜMCEK SİTESİ

Çizgi-Öykü:
Kenan Yarar

Mekanın en etkili biçimde kullanıldığı uzmanlaşmış apartman modeli, totaliter bir düzenlemeyi yansıtır. Bu plan, milyonlarca insanın tıpatıp aynı hareketleri yapıp, tıpatıp aynı çevreye tabi olarak yaşaması sonucunu doğurur... Dışarıdan içeriye gözatıldığında, bütün TV aygıtlarının, bütün apartman dairelerinde aynı yerde olduğu göze çarpar çoğu zaman... Tıpatıp aynı yerlerde yemek yer, bağırsaklarımızı boşaltır, cinsel ilişkide bulunuruz. Bir yabancının elini kolunu sallaya sallaya bir apartıman dairesine girip sanki yıllardır orada oturuyormuşcasına herşeyi yerli yerinde bulması işten bile değildir...

Gündüz VASSAF
(Cehenneme Övgü)

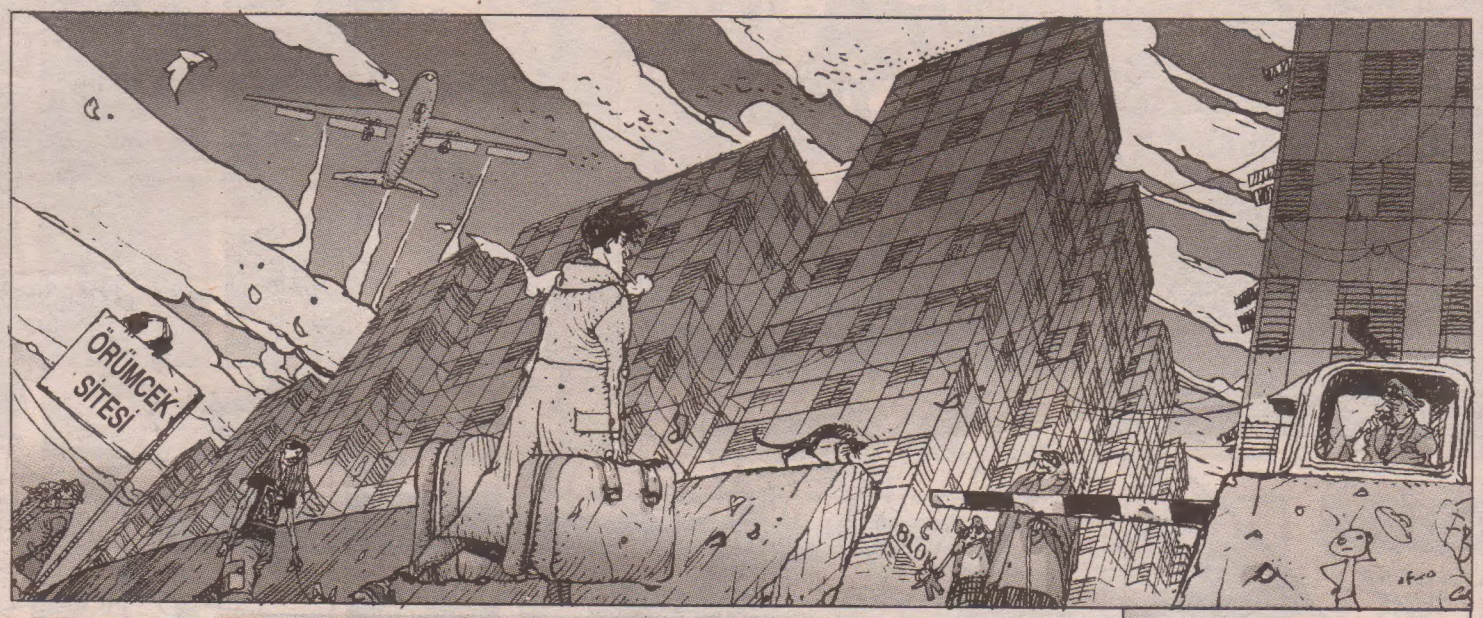

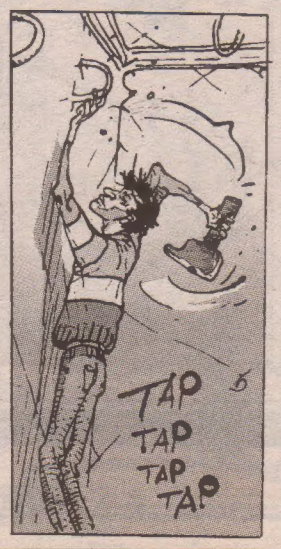

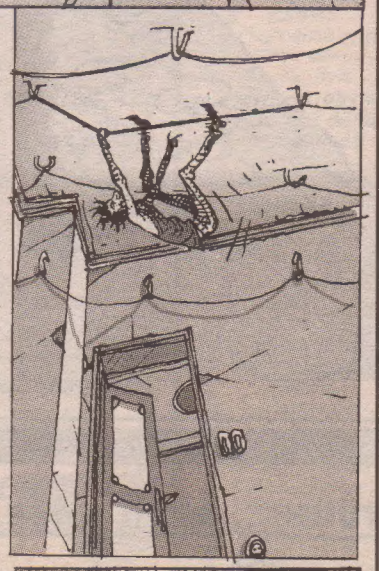

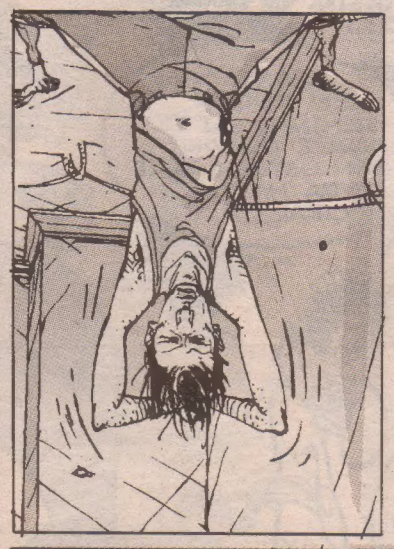

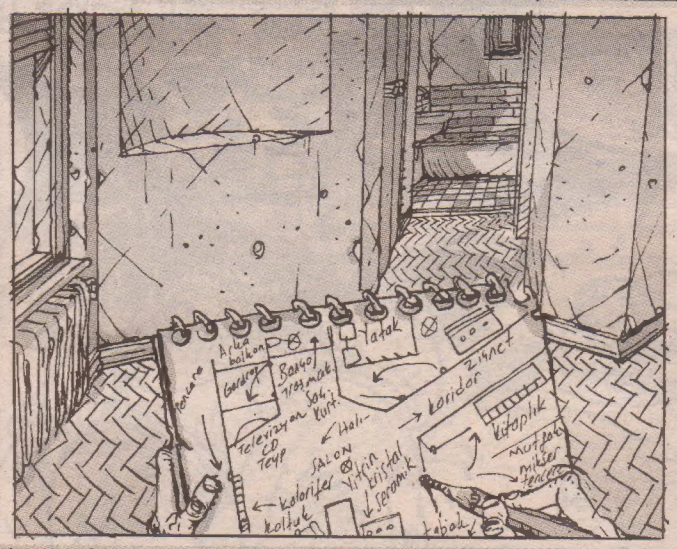

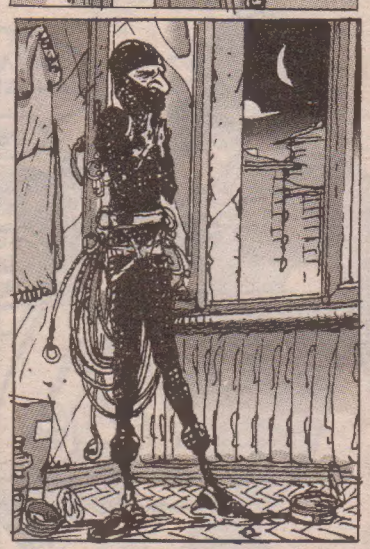

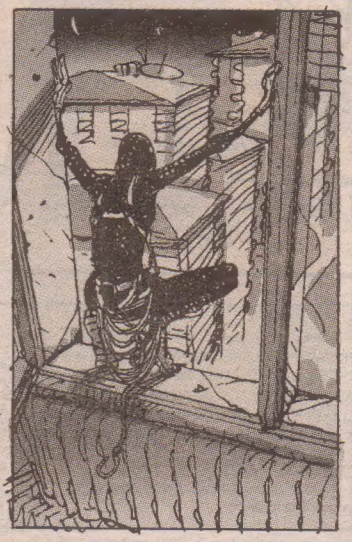

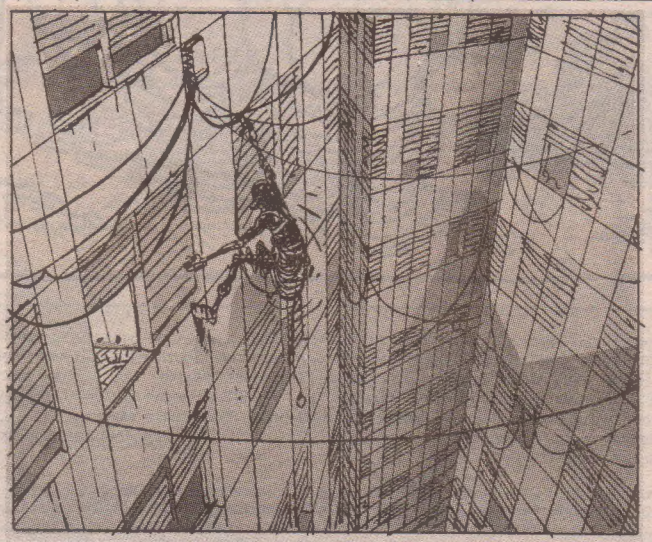

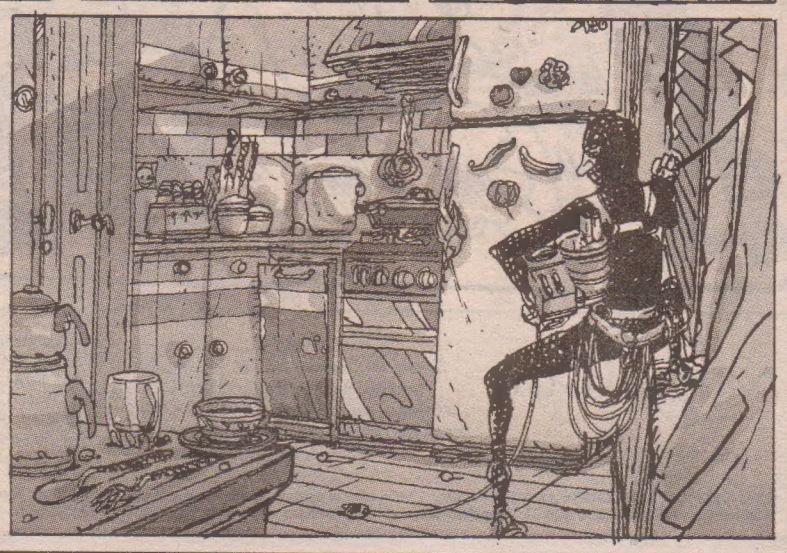

MAYMUN

Akşamsefası

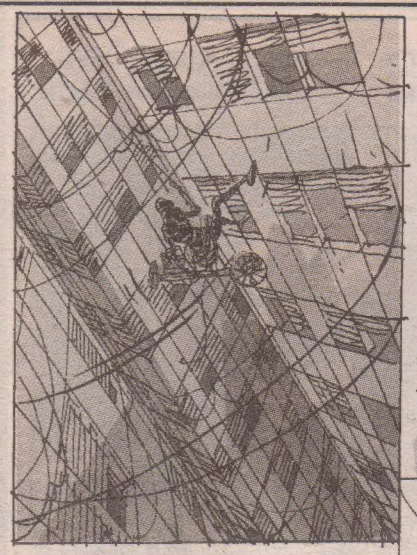

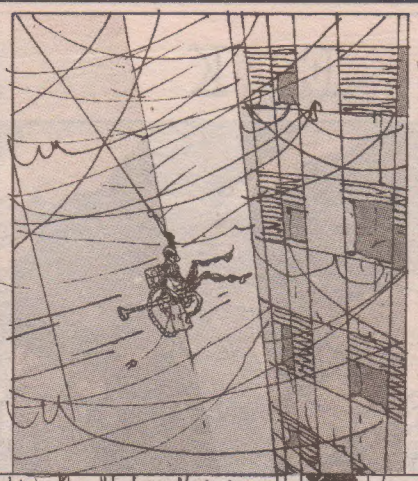

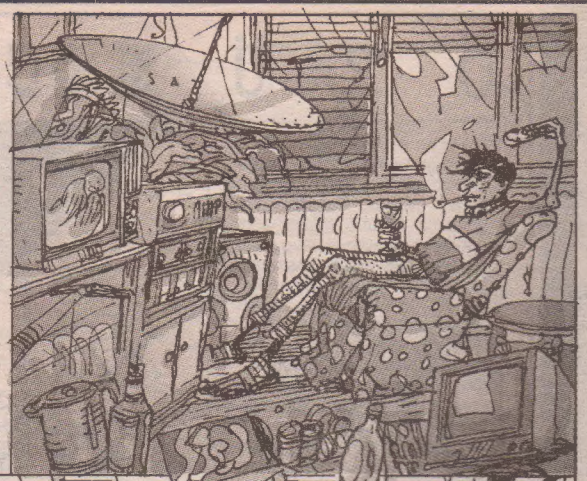

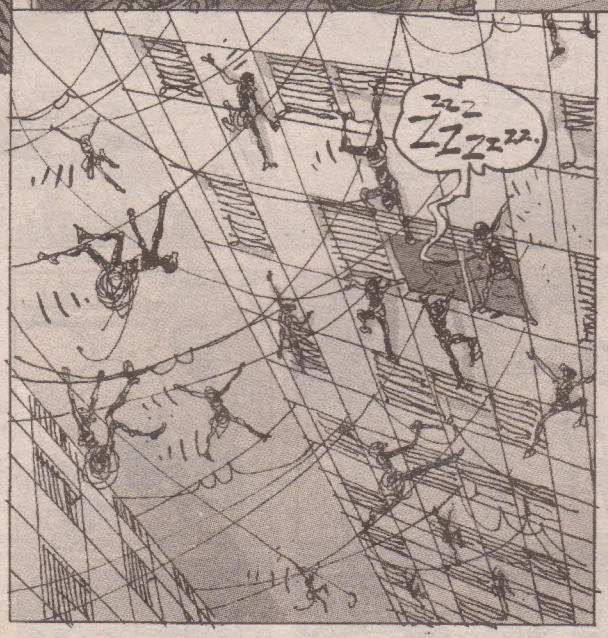

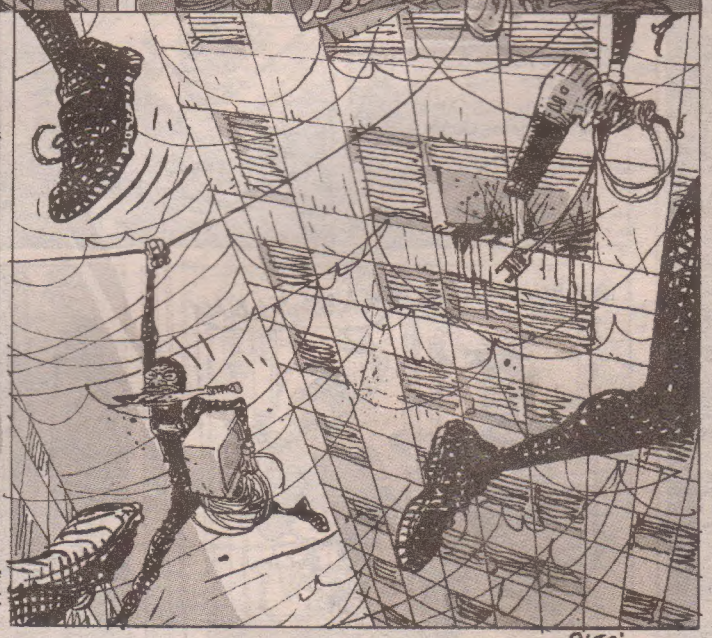

TÜÜH!... REZİL KÖŞE..... UTANMAZ MEHMET ERSOY..... TERBİYESİZ ERGÜN GÜNDÜZ...

HIMM... MOTORUN SORUNUNU ANLADIM SANIRIM... ŞU BENİM TAKIMLARI VERSENE!..

DERHAL!

ŞEY... BİRDEN SENDEN TİKSİNDİĞİMİ FARKETTİM NİYAZİ... ELİNİ SÜRME BANA!

NEE?!

ARAMIZDA EN KÜÇÜK SENİNKİ BU TECAVÜZ OLAYINI SEN ÜSTLEN... ALTI AYDA HAPİSTEN ÇIKARSIN!..

HBR Maymun

11 Şubat 1999 Perşembe Sayı: 245

DÖRT M
Basın ve Yayıncılık LTD. ŞTİ. Adına:
İmtiyaz Sahibi: Ergün GÜNDÜZ
Yönetim Kurulu Başkanı: İrfan SAYAR
Yazışleri Müdürü ve Müessese Müdürü: Muammer BARUTÇU

Yazar çizerler: Emrah Ablak, Uğur Aktaş, Alper Atalan, Atilla Atalay, Oktay Can, Hakan Çelik, Latif Demirci, Uğur Durak, Abdülkadir Elçioğlu, Ramize Erer, Mehmet Ersoy, Ergün Gündüz, Doğan Güneş, Andaç Gürsoy, Reha İnan, Oğuzhan Kayan, Meral Onat, Ayşe Önal, İrfan Sayar, Osman Şayan, Yavuz Taran, Arda Turaç, Kenan Yarar, **Grafik Tasarım:** Rıza Külegeç, **Bilgisayar Tasarım:** Tamer Önder, **Arşiv:** Savaş Balcı, **Ofis Sorumlusu:** Cevdet Kılıç, **Yönetim Yeri:** H.B.R. Maymun Dergisi Zafer Sok. Manuel Apt. No: 11/4, 80220 Pangaltı-Şişli/İST Tel: 234 46 69, 230 68 17, 230 48 64 Fax: 231 17 58 / Elektronik Posta Adr: hbrmaymun@superonline.com **ISSN - 1300-5812 Basım Yeri:** Dünya Yayıncılık A.Ş. **Dağıtım:** Bir-Yay A.Ş.

HBR Maymun Dergisi'nde yeralan yazı ve karikatürler izin alınmadan yayınlanamaz. Yazar ve çizerlerin ürünleri temel alınarak sahneye eser konulamaz, radyo TV ve gazino programları için şov, skeç v.b hazırlanamaz...

ABONELİK KOŞULLARI: Amerika (Uçak): 1 yıllık abone bedeli- **100$,** 6 aylık abone bedeli- **50$ Avrupa (Uçak):** 1 yıllık abone bedeli- **105 DM,** 6 aylık abone bedeli- **50 DM,** Yurt içi (posta): 1 yıllık abone bedeli **7,800.000 TL,** 6 aylık abone bedeli **3.900.000 TL. Banka Hesap numarası:** Türkiye İş Bankası Pangaltı Şubesi: 631078 **Döviz hesabı: DM için:** 517734 İş Bankası Pangaltı **USD için:** 517748 İş Bankası Pangaltı.

Akşamsefası

bayan: andaç şürsoy

14 Şubat sevgililer günü itibariyle "Her güzel arkadan aşka benzer!.."

Bu seferlik mutlu son. Keşke hayat hepimize böyle iyi davransa.

Özü şu ki: Eğer hatamla sevmezsen hiç sevme beni. İnsanım ben de melek veya şeytan değil...

Allah herkesi sevdiğine bağışlasın hanım abla!..

İLİŞKİLER

Mehmet Ersoy

Merhaba... Herkesin iyi kötü bir öyküsü var. Kimin dili iyi dönerse, anlatırken onun öyküsü güzel. Ya herkes susarsa ve yalnızca kendisini izlerse... Açıklamadan, kapatmadan anlatmadan dinlemeden... olduğu gibi... Sahneye hakiki öyküler dalar. Hepsi basittir.

Desen için Ergün Gündüz'e teşekkürler.

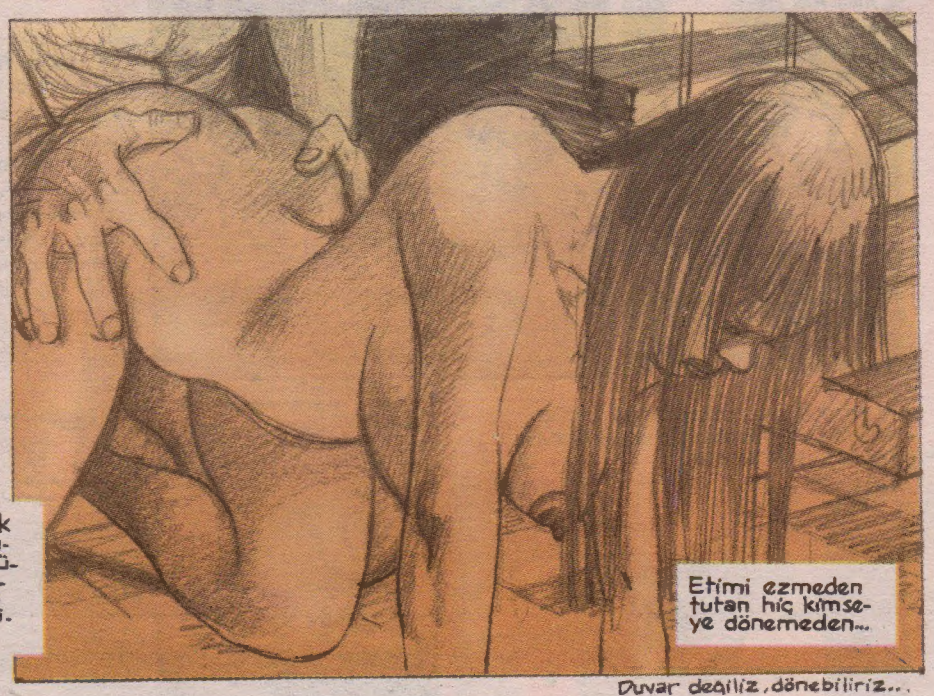

Duvar değiliz, dönebiliriz...

porof: ZİHNİ SİNİR dünyanın en ileri zekalı geriSi

E-posta isayar@turk.net

KAHVE BAHANE

DAVET! Porof Zihni Sinir Turk.net sohbet odasında sizlerle bu Perşembe

http://www.turk.net tıkla detaya bak ve sohbete katıl istersen..

Pavir Buk Kütüphanesi

GLOBAL SAAT

Hayal gemimiz yavaş yavaş

POPUTYO

ya geliyor... Nedir bu Poputyo ve POPUTLAR haftaya daha neleşecez

UNUT BUNLARI notları.

şikayet bölümü

OY

KONTROL

ŞİM SANDIĞI

mükerrer

TV

OKİCAN DERDİNDE KASAP ET DERDİNDE

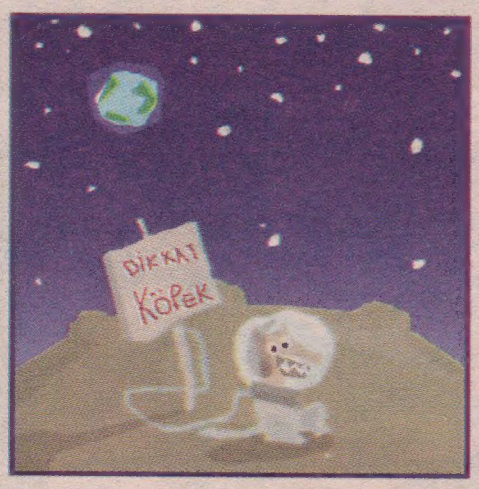

ACISIYLA TATLISIYLA

●- Fotoğraf editasyonunda Adobi Fotosop'un interfeysinden kral interfeys tanımamulan diye bağırarak ıstakayı arkadaşının kafasına indirdi. Genç O.C. (19) gazetecilerin yönelttiği soruları kaale almadı.

Akşamsefası